

'இதய்யூமி-1' கிராணுவ நடவடிக்கையின் விவற்றிற்கு உயிர்தந்த புதினம்!

அணியணியாய் எம்வீரர்கள் முகாயிற்குள் பாய்வதற்கு வழி சமைத்துக் கொடுத்த நீ....

மண்கிண்டியின் உச்சியில் கொடிபறந்தது. மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்துகொள்ள உன்னைத் தேடினேன். ஆனால் நீ.... மௌனமாகக் கிடந்த உன்னைத் தூக்கி தோளில் சுமந்து....

லெப். துரைக்கண்ணன் - விக்ரம்
(வைத்தியலிங்கம் தயாநந்தன்) வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி.

அரசியல்ஞானம், கலைஞர் அனம், போர்த்திறன் என மூன்று திறமைகளும் ஒரு மனிதனிடம் கூடிப்பிறப்பது அரிது. எமது தலைவனிடத்தில் நிறைந்துகிடக்கின்ற இந்தத் திறமைகள், அவரது வளர்ப்புக்களிடம் குறைவின்றிக் காணப்பட்டாலும், சிலரிடமே முழுமையாகக் கிடக்கின்றன. துரைக்கண்ணனிடம் இந்தத் திறமைகளின் நிறைவைக் கண்டிருக்கின்றேன்.

சினம், கோபம், குரோதம் எப்படியென்பதை அறியாத பொறுமைசாலி. பொறுப்பாளன் என்பதை மனதிற்கொண்டு கண்டிப்புடன் நடந்துகொள்ளாமல் அன்பில் வழிப்படுத்தும் பண்பாளன்.

தற்பெருமை, தற்புகழ்ச்சிகளை விரும்பாத குணசீலன். சக தோழர்களுக்கு வித்தைகள் செய்துகாட்டி, மகிழவைக்கும் வித்தகன். களங்களில் விழுப்புணர் சுமந்த துணிவாளன். மைதானத்தில் இறங்கினால் போட்டியாளன் கலங்கும் விளையாட்டு வீரன். எடுத்த எடுப்பில் மேடையில் ஏறி நாடகமோ, கவிதையோ வடித்துக்காட்டும் கலைஞன். சுருக்கமாகச் சொன்னால் துரைக்கண்ணன் ஒரு சகலகலாவல்லவன்.

துரைக்கண்ணனின் இந்த உயர் குணங்கள் போராளிகள் அனைவரையும் கவர்ந்தன; அவனைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் எப்போதுமே மொய்த்திருக்கும். விக்ரம் என்றால் வன்னியில் தெரியாத போராளிகள் இல்லை. போராட்ட வாழ்வில் அவனுடன் வாழ்ந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளுமே பசுமையாய் இனிமையாய்த் தெரிகின்றது.

பாசறையில் அவனில்லாத கலைமண்டபம் வெறிச்சோடிக் கிடப்பதைப் பார்க்கின்றேன். கண்முடினால் கனவெல்லாம் அவனுடன் சேர்ந்து நாடகம் நடக்கின்றேன். ஒவ்வொரு மாவீரரைப்பற்றியும் கவிதையோ 'விழுதுகளோ' எழுதிப் படித்துக் காட்டிவிட்டு, "பிழையிருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிவிட்டு மேடையிலி

ருந்து இறங்கி வருவது போன்ற பிரமை.

காலையில் கண்விழிக்கும்போது, பாரம் தூக்கும் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் துரைக்கண்ணன் முன்னால் நிற்பான்.

"எப்படி மச்சான், நெஞ்சு அகலமாகியிருக்குதோ? 'வீ கட்' அடிக்கிறதா?" என்று கேட்பான்.

"ஏன்மச்சான் இப்படிப் கஸ்தர்ப்படுகிறாய்" என்று கேட்டால், 'கனரக ஆயுதங்களைத் தூக்கி வச்ச அடிபடோணுமென்டால்' சும்மாயிருந்தால் சரிவருமே மச்சான்" என்று பதிலிறுப்பான்.

'வீட்டுக்கொரு புலிவரணம்' என்ற பாடலை எந்தநேரமும் இவனது வாய் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்கும்.

வட்டக்கச்சியில் தாயும் தந்தையும் சகோதரியும் வறுமையால் வாடியபோதும், துரைக்கண்ணன் அதைநெஞ்சில் போட்டுக் கொண்டதில்லை. போராட்டத்துடன் ஊறிப்போன தன் குடும்பத்தவர்கள், தான் துண்டு கொடுத்து வந்திடுவன் என்று பயப்பிடாமல் இருக்கவேண்டுமெனக்கூறி, கவிதைகள் எழுதி வீட்டுக்கு அனுப்புவான். உறுதி மிக்க வீரனை -பாசம்மிக்க நண்பனை -இழந்துவிட்டதை நினைக்கும்போது நெஞ்சு முட்டுகின்றது.

மண்கிண்டி கிராணுவ தகர்ப்புக் குச் செல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தபோது என்அருகே ஓடி வந்தான்.

"மச்சான், இந்தச் சண்டையில் தப்பினா மணலாற்றில் நின்ற நாட்களைப்பற்றி ஒரு நாடகம் எழுதி நடப்பம். நான் செத்திட்டா என்னைப் பற்றிகவிதை வாசித்துவிடு -விழுதுகள் எழுதிக்கொடுத்துவிடு" என்று சொன்னதை நினைக்கும்போதெல்லாம், மனம்விட்டு அழவேண்டும் போலுள்ளது.

போர்வாழ்வில் இன்னும் அவன் சேவைகள் இருக்க வேண்டுமென நினைத்தோம். தன் சேவை போதுமென்று கருதிப் போய்விட்டான்.....!

2 ஆம் லெப். சியாமணி
(யோகச்சந்திரன் ரவிசங்கர்) திருக்கோணமலை.

பிறந்த மண்ணில், இருந்தால் குற்றம்; சிரித்தால் குற்றம்; கதைத்தால் குற்றம். தொடர்ந்தும் திருமலை நகரில் வாழ்வதா அல்லது வீணே சாவதுதான் முடிவா என்ற கேள்விக்கு, விடைகாண முடியவில்லை. தாமதித்தால் சாவு நிச்சயம் என்ற உண்மை 1990 இன் பிற்பகுதியில் ஏற்படத் தொடங்கியது. அங்கிருந்து வெளியேறுவது என்ற முடிவோடு படகேறினான் சியாமணி.

வாள்கொடுக்கும் கடற்படையின் பிரங்கிக்கும் இரையாகாமல் எஞ்சிவந்த படகுகள், மணலாற்றுக் கரையைத் தொட்டன. படகிலிருந்து கரையிறங்கிய அன்றே, தென்தமிழீழத்தில் நாம் வாழவேண்டுமாயின், மணலாறு சுதந்திரப் பூமியாக இருக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு, அவனிடம் கருக்கொண்டது.

முல்லை மாவட்டத்தில் புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச சுதந்திரபுரம்

கிராமம், அவனது தாய்தந்தையரின் இருப்பிடமாகியது. குழந்தையுள்ளம் மாறாத வயது. கண் முன் நிகழ்ந்து முடிந்த கோரநிகழ்வுகள் அவனுள்ளத்தைப் பெரிதும் பாதித்திருந்தன.

படுத்தி கண்ணுறங்கமுற்பட்டால் வீடுகள் எரிவது, குழந்தைகள் - பெண்கள் வாள் வெட்டுக்கு இரையாகித் துடிப்பது எல்லாம் நினைவுத் தொடராய்வந்து, அவனைத் துன்புறுத்தின.

இரவு பகலாக பலநாள் அழுதிருக்கின்றான். தூக்கத்தில் விழித்திருந்து அழுவதைவிட, விடுதலைப் போரில் விடிவுக்கு வழியமைத்து நிரந்தரமாகத் தூங்குவது மேல், என்ற முடிவோடு பாசறை தேடினான்.

பாசறையில், பயிற்சிக்காலம் அவனுக்குத் துன்பமாகப்படவில்லை. ஏனெனில், அதையிஞ்சிய துன்பங்களை அவன் சந்தித்துவிட்டான். போர்வாழ்வு அவனுக்கு அமைதியைக் கொடுத்தது.

மணலாற்றில் 'இதய்யூமி-1' தாக்குதலுக்கு வன்னியிலிருந்து புறப்பட்ட அணியில் தானும் இடம் பெற்றது, மனதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

நடு இரவு. தாக்குதலுக்குச் சில நிமிடங்களே இருந்தன. மண்கிண்டிமுகாம் அவன் கண்களில் துல்லியமாய்த் தெரிந்தது. மனத்திரையில் வாள்வெட்டு.... வீடெரிப்பு.... உடலில் வெப்பம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இத்தாக்குதலின் வெற்றி தென்தமிழீழப் போருக்கு உத்வேகம் கொடுக்கும் என்ற உணர்வு மேலோங்கியது.

தாக்குதல் தொடங்கியது. சியாமணி மின்னலாய்ப் பாய்ந்தான். எங்கும் ஒரே முழக்கம். வெற்றியின் ஆரவாரம். முகாம் தகர்த்தது. தமிழ்த்தாய் தன்னைக் கைநீட்டி அழைப்பது, சியாமணியின் கண்களுக்குத் தெரிகிறது. தாயின்மடியில் அவன் நிரந்தரத் தூக்கத்துக்குத் தயாராகிவிட்டான். சியாமணியைத் தூக்கி என் தோளில் சுமந்து கொண்டு.....

லெப். ஈழவேந்தன் - அமீர்
(கந்தசாமி விமலேந்திரன்) கனகராயன்குளம், வவுனியா.

கிராமியத்துக்குரிய மிடுக்கு, தோற்றம் அனைத்தும் நிறைந்தவன் ஈழவேந்தன். ஈழவேந்தனால் அவன் பிறந்த கனகராயன்குளம் புனிதமடைகிறது. அவனால் அவன் பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமை; அந்த மண்ணில் பிறந்ததால் அவனுக்குப் பெருமை; ஒரு வீரப் புதல்வனைப் பெற்றதால் அவன் பெற்றோர்க்குப் பெருமை.

நோர்க்குப் பெருமை. மணலாற்றுக் காட்டின் போர்ப்பாசறையில் போர்க்கலையின்ற ஈழவேந்தனுக்கு வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சிப் பிரதேசங்களில் களமுனைகள் கிடைத்தன.

பொறுமையும், பொறுப்பும், செயல்திறனும் இவனிடம் குறைவின்றி இருந்தன. கோபத்தை அடக்கியாளும் வல்லமையும் அதிகமுடைய இவனது முகத்தில், இனம்புரியாத சோகமொன்று என்றும் இழையோடிக் கிடக்கும். யாரிடமும் அதைச் சொல்லிப் பகிர்ந்துகொண்டதில்லை.

ஈழவேந்தன் சென்ற போர்க்களங்கள் பலவாக இருந்தாலும், வெற்றியைக் குவித்த களங்கள் சிலவுண்டு. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை:-

1991 ஆம் ஆண்டு மாசித் திங்கள் முல்லைத் தீவு கிராணுவ முகாமின் முன்னணிக் காவலரண்களைத் தாக்கியழித்து, பன்னிரண்டு எஃ.வ்.என்.சி., மூன்று மினிமினி எல்.எம்.ஜி. துப்பாக்கிகள் உள்ளிட்ட ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றியமை.

1992 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்களில், முல்லைத் தீவு கிராணுவ முகாமின் முக்கிய காப்பரண்களைத் தாக்கி, 50 கலிபர் துப்பாக்கி உள்ளிட்ட பல ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றியமை.

மாங்குளம் முகாம் தகர்ப்பு.

மணலாற்றில், தலைவனின் காலடியில் பயிற்சிபெறும் வாய்ப்புக் கிட்டியபோதே, மணலாற்றின் முக்கியத்துவம் இவன் நெஞ்சில் பதிந்து கொண்டது. 'இதய்யூமி-1' தாக்குதல் நடவடிக்கைக்கு, வன்னியில் இருந்து புறப்பட்ட அணியில் இடம்பெற்றபோதே மணலாற்றுப் பயிற்சிக்கால நினைவுகள் அவன் மனதில் நிலாடத் தொடங்கின. அன்று மனதில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியால், தன்மனதில் உறைந்து கிடந்த சோகத்தையும் வாய்விட்டுக் கூறினான்.

"வீட்டில் சரியான கஸ்தரம் மச்சான். இந்தச் சண்டையில் பெரிய சாதனையை நிலை நாட்டுகிறோம். உயிரோடு திரும்பி வந்தால், வீட்டுக் கஸ்தரத்தைச் சொல்லி, வீட்டு ஒரு தடவை போய்ப் பார்த்து, உதவி செய்துவிட்டு வரலாம்" என்று சொல்லி, வீட்டு நிலைபற்றி மனம் விட்டுப் பேசினான். அவன் சொல்லியபடி சண்டையில் சாதனை நிலை நாட்டினான். ஆனால் வீட்டுக்குப் போகுமுன் நாட்டுக்காய் விடை பெற்றுக்கொண்டான்...!

லெப். வாசன் - தமிழ்வாணன்
(செல்லையா வேதா) கோயில்போர்தீவு, மட்டக்களப்பு

தென்தமிழீழத்தில், கோயில் போர்தீவு கிராமத்தில் பிறந்தவன் வாசன். கிராணுவத்திற்கு அஞ்சி காடுகளில் வாழ்ந்தது -

பள்ளிக்குச் செல்ல முடியாத படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது -துடிக்கத் துடிக்க வாள் வெட்டுக்கு இலக்காகிய இளைஞர்கள் -கிராணுவ முகாம்களில் தூங்கிய தமிழர்களின் எலும்புக்கூடுகள் -கோரமாய் நடந்த பாலியல் வன்முறைகள் எல்லாம் வாசனால் எப்படி மறக்க முடியும்? கிராணுவத்தை அழிக்க வேண்டும் என்பதை விட, அவர்களது தலையை வெட்ட வேண்டும் -அவர்களது தலை துடிப்பதைப் பார்க்க வேண்டும் -என்ற ஆத்திரம் தன்னுள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தபோதே களத்துக்கு வந்தவன்.

மணலாற்றுப் போர் வாழ்வில் தென்தமிழீழத்தில் நடக்கும் கிராணுவ வெறியாட்டம் பற்றியே அடிக்கடி கதைத்துக்கொண்டிருப்பான். குழந்தைத்தனமான குறும்

புகள் இவனிடம் இல்லாமலில்லை. பிறந்த மண்ணில் சுதந்திரமாக செய்ய முடியாத குறும்புகளை தன்னை நேசித்த தோழர்களோடு செய்ய நினைத்ததில் தவறில்லை. குறும்புத்தனம் இவனிடம் இருந்தாலும் சண்டையில் கிராணுவத்தைச் சுட்டுக் குவிக்க வேண்டும்; சுடுவது மட்டுமல்ல வெட்ட வேண்டும் என்ற வன்மமும் தலையெடுத்துவிடும்.

கனரக ஆயுதம் வைத்து அடிபட வேண்டுமெனத் தளபதியிடம் வேண்டி, ஏ.கே.எல்.எம்.ஜி. துப்பாக்கி பெற்றுக்கொண்டான். இறுக்கமான உடற்கட்டும் -வலிமையும் -வன்மமும் -இத்துப்பாக்கி வைத்திருக்கும் தகுதியை, இவனுக்குக் கொடுத்தன.

சண்டைக்குச் செல்லத் தயாராகும்போது, கூரிய தன் கத்தியை உறைக்குள் முதலில் போட்டுக் கொள்வான். "என்ன மச்சான் கத்தியை கவனமாகச் செருகிறாய்" என்று கேட்டால்,

"கண்ணுக்கு முன்னால் எத்தனை தலையை ஆமி வெட்டியிருக்கிறான். துடிக்கத் துடிக்க வெட்டிய நாய்களை சும்மா விடக்கூடாதான" என்று பதில் சொல்வான்.

'இதய்யூமி-1' தாக்குதலுக்கு அணிவகுத்துச் சென்றபோது துடிப்புடன் -மிடுக்குடன் -இராஜநடை போட்டு நடந்து சென்ற காட்சி.....

இலகு இயந்திரத் துப்பாக்கியை அணைத்தபடி, மலர்ந்த முகத்தோடு, செந்நீரால் வீரகாவியம் எழுதி விழிமுடிக் கிடந்த காட்சி.....!

லெப். குயிலன்
(சிவப்பிரகாசம் சாந்தகுமார்) முளாய் தெற்கு, யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம் மண்ணிலிருந்து மணலாற்றுக்கு வந்தபோது மணலாற்றுக் காடுகளும், பறவைகளும் குயிலனுக்குப் புதிய அனுபவங்களாயின. இலகுவான வாழ்க்கை முறையிலிருந்து கடினமான வாழ்க்கை முறைக்கு அடியெடுத்து வைக்கும்போது தொடர்ச்சி 13ம் பக்கம்.....